

NOTAT

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Jord & Affald
J.nr. 000-00025
Ref. Angun
Den 3. september 2012

Høringsnotat - Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (gebyrdækning af omkostninger til den løbende opdatering og videreudvikling af det digitale system for indsamleruddannelse og indsamlerbevis samt virksomheders adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser)

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse har været i høring i perioden fra den 2. juli 2012 til den 27. juli 2012.

Udkastet blev sendt i høring hos en bred kreds af myndigheder og organisationer. Miljøstyrelsen har modtaget i alt 28 høringssvar indenfor høringsfristen, herunder individuelt forlængede høringsfrister i forhold til bestemte organisationer.

Følgende høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget:

Advokatsamfundet, Arbejdstilsynet, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste, Fødevareministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturstyrelsen, Kystdirektoratet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Skatteministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Rigsrevisionen, DANVA, De Samvirkende Købmænd og Danske Revisorer.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget:

Affald danmark, AffaldVarme Aarhus, Bygherreforeningen, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, DTL, DI, Genvindingsindustrien, Håndværksrådet, KL, Renosam (med forbehold for en evt. senere politisk behandling) og 3F.

I det følgende er de modtagne høringssvar gennemgået opdelt efter emne. Det skal bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk. Ønskes der detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar.

1. Resultat af høring

På baggrund af høringssvarene er det besluttet at udsætte fremsættelse af forslaget om gebyrdækning af omkostninger til den løbende opdatering og videreudvikling af det digitale system for indsamleruddannelse og indsamlerbevis. Denne del trækkes derfor ud af lovforslaget og afventer, at Miljøstyrelsen bistået af et prøveudvalg får etableret indsamleruddannelsen og det digitale system. Efter dette vil der blive skabt et bedre grundlag for at kunne tage stilling til indsamleruddannelsen, herunder kravet om bevis for indsamleruddannelse og gebyr herfor.

Høringssvarene har ikke givet anledning til ændringer i forhold til lovforslaget om virksomheders adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser.

2. Generelt om gebyrdækning af indsamleruddannelse

3F kan støtte de foreslåede ændringer i lovforslaget.

KL har ingen bemærkninger til ændringerne, der vedrører indsamleruddannelsen.

Affald danmark, Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien stiller spørgsmål om, hvorvidt indsamleruddannelsen er nødvendig

Bygherreforeningen er af den opfattelse, at det bør belyses nærmere, om de foreslåede indsatser står mål med de ressourcer, som skal anvendes på uddannelsen.

Affald danmark kan ikke se et behov for et særligt uddannelseskraft på indsamlerområdet. Der peges bl.a. på, at indsamlerbegrebet siden omorganiseringen er blevet udvidet til transportører, som ønsker at være indsamlere og indsamlingsvirksomheder med forbehandlingsanlæg, og at de private forbehandlingsanlæg ikke adskiller sig fra de kommunalt ejede, hvorfor det er ulogisk, at der kun stilles uddannelseskraft til de private.

Affald danmark mener, at den primære opgave er at sikre et brugbart Affaldsdatasystem. Heri er der mange udfordringer, hvoraf indberetningen kun er en af dem. Finansiering af et undervisningstilbud om Affaldsdatasystemet foreslås at skulle ske sammen med en videreudvikling af systemet. Samtidig foreslås det, at det bliver et undervisningstilbud og ikke et uddannelseskraft, samtidig med, at det skal have en bredere målgruppe end blot indsamlerne.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien stiller spørgsmålstegn ved det reelle behov for en uddannelse, idet der vil gå 1-2 år før indsamleruddannelsen reelt er tilgængelig, og at indsamlingsvirksomhederne har indberettet siden 2010, og dermed har fået kendskab til indberetning af data til Affaldsdatasystemet og kendskab til en forsvarlig håndtering af affald på en anden måde end fra en indsamleruddannelse. Samtidig påpeger de, at der stilles krav om en miljøgodkendelse ved en registrering som indsamlingsvirksomhed, hvorfor det er vurderet i forvejen, at virksomheden håndterer erhvervsaffald forsvarligt.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien opfordrer Miljøstyrelsen til at genoverveje, om det set i forhold til antallet af berørte personer på p-nummerniveau, og som vil være mindre end 558 personer sammenholdt med, at indsamleruddannelsen først forventes klar i år 2013/14, om der reelt er behov for en indsamleruddannelse. Endelig pointeres det, at der er tale om en professionel branche, der har en årelang erfaring, som pludselig skal have en uddannelse for at lave det, som de altid har lavet.

DTL efterlyser en mekanisme i affaldsreglerne, der sikrer, at vognmænd, der ikke er registreret i Affaldsregistret, heller ikke kan fungere i markedet, idet der for nærværende er en free-rider problematik. Forslaget vil derfor betyde, at de vognmænd, der er registreret, skal bære en yderligere

omkostning, og dermed udsættes for en yderligere konkurrenceforvridning. **DTL** finder derfor, at der ikke er et tilstrækkeligt registergrundlag for opkrævning af gebyret.

DI og **Dansk Byggeri** finder, at genbrugspladserne også bør indberette data om affald, idet Affaldsdatasystemets opgjorte mængder bliver usikre uden genbrugspladsernes ikke uvæsentlige mængder affald, hvorefter målet med et nationalt system ikke opfyldes, udover at Danmark også har en indrapporteringsforpligtelse til EU.

DI og **Dansk Byggeri** mener samtidig, at genbrugspladser også skal være omfattet af indsamleruddannelsen, således at det sikres, at affaldet fra genbrugspladserne behandles korrekt, og at der kan foretages en bedre affaldsdataindberetning fra genbrugspladserne.

Håndværkerrådet kan ikke støtte, at der gives hjemmel til yderligere opkrævning af gebyr hos virksomhederne.

Renosam har ingen bemærkninger til princippet i lovforslaget om at give ministeren hjemmel til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr til dækning af omkostninger til indsamleruddannelsen.

Renosam mener, at det er et åbent spørgsmål, om det er en person med ledelsesansvar for indsamlingen, der nødvendigvis er den relevante person at give uddannelsen, idet det også er nødvendigt, at de personer, der varetager den faktiske afhentning af affald hos virksomheder, har et godt kendskab til lovgivningen og kan foretage en kvalificeret kontrol af det affald, de afhenter.

Miljøministeriets bemærkninger

Kravet i § 7, stk. 3, nr. 4 i lov om miljøbeskyttelse om bevis for, at mindst én person med ledelsesansvar for indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald har opnået indsamlerbevis, stilles overfor indsamlingsvirksomheder med og uden forbehandlingsanlæg.

Virksomheder, som transporterer genanvendeligt erhvervsaffald for fremmed regning kan p.t. vælge, om de vil registreres i Affaldsregistret som affaldstransportør, som indsamlingsvirksomhed eller som begge dele. Såfremt virksomheden er registreret som indsamlingsvirksomhed og indsamler genanvendeligt erhvervsaffald overtager virksomheden ansvaret for affaldets genanvendelse og har pligt til at indberette data til Affaldsdatasystemet.

Virksomheder, som for fremmed regning transporterer andre former for affald end genanvendeligt erhvervsaffald, kan ligeledes p.t. vælge, om de vil registreres som affaldstransportør, som indsamlingsvirksomhed eller som begge dele. Såfremt virksomheden er registreret som indsamlingsvirksomhed, har virksomheden ret til at indberette data til Affaldsdatasystemet.

Begge typer indsamlingsvirksomheder, som transporterer affald for fremmed regning er omfattet af kravet om indsamlerbevis.

Selve udviklingen af det digitale uddannelses- og prøvesystem i forhold til indsamlerbevis finansieres af midler fra Virksomhedsordningen.

Lovforslaget omhandler gebyropkrævning af omkostninger til den løbende opdatering og videreudvikling af det digitale uddannelses- og prøvesystem, som er et element i markedsudsættelsen af genanvendeligt erhvervsaffald, som kravet om indsamlerbevis også var.

For nærværende er der i Affaldsregistret registreret 718 affaldstransportører og 560 indsamlingsvirksomheder.¹ I forbindelse med kravet i 2011 om, at registrering som affaldstransportør kan undlades, såfremt virksomheden lader sig registrere som indsamlingsvirksomhed, har der været en vis tendens til, at virksomhederne kun lader sig registrere som indsamlingsvirksomheder.

Indsamlingsvirksomhederne er både nye og ældre virksomheder med forskellige erfaringsgrundlag samt arbejdsområder, og nogle indsamlingsvirksomheder har aktiviteter, hvor der er krav om miljøgodkendelse i lovgivningen og andre ikke.

Nogle indsamlingsvirksomheder ses at indberette data til Affaldsdatasystemet korrekt, imens andre ikke gør. Derudover ses det, at der blandt nogle indsamlingsvirksomheder i det hele taget har været en manglende opmærksomhed på indberetningspligten.

I forhold til affald fra genbrugspladserne bliver data ikke indberettet til Affaldsdatasystemet af genbrugspladserne, men af de virksomheder, som modtager affaldet fra genbrugspladserne, dvs. virksomheder, der forbehandler eller behandler affald eller indsamlingsvirksomheder.

Det forhold, at nogle affaldstransportører ikke har ladet sig registrere i Affaldsregistret, ændrer efter Miljøministeriets opfattelse ikke det egentlige antal af indsamlingsvirksomheder, idet det ikke er et krav i affaldsbekendtgørelsen, at affaldstransportører registrerer sig som indsamlingsvirksomheder. Men derimod kun et krav, at affaldstransportører registrerer sig som affaldstransportører i Affaldsregistret, medmindre de har ladet sig registrere sig som indsamlingsvirksomhed.

Miljøministeriet opfatter det imidlertid som yderst problematisk, at nogle affaldstransportører slet ikke har ladet sig registrere i Affaldsregistret og er opmærksomme på denne problemstilling.

Se i øvrigt under punkt 1 om, at gebyrdækning af indsamleruddannelse bliver trukket ud af lovforslaget.

3. Prøveudvalg og dato for krav om indsamleruddannelse

Renosam henviser til tidligere afgivet høringssvar om indsamleruddannelsen, hvori der udtrykkes skepsis overfor det manglende faglige niveau i uddannelsen samt prøveformen, og opfordrer Miljøstyrelsen til at samle de relevante parter med henblik på at sikre den nødvendige kvalitet i uddannelsen.

DI anbefaler, at det i lovbemærkningerne beskrives, at krav om bevis for indsamleruddannelse i affaldsbekendtgørelsen, vil blive udskudt til den 1. januar 2015.

¹ Tallene opdateres, hvorfor antallet af indsamlingsvirksomheder adskiller sig fra udkastet til lovforslaget, som blev sendt i høring.

Miljøministeriets bemærkninger.

Indholdet i indsamleruddannelsen er i uddannelsesbekendtgørelsen kun beskrevet i emner og overskrifter, jf. bilag 1 i bekendtgørelsen, da det er blevet valgt at nedsætte et prøveudvalg bestående af Miljøstyrelsen og repræsentanter fra DI, DTL, Dansk Erhverv, Dansk Byggeri, ITD² og KL.

Prøveudvalget vil have indflydelse på, hvad der skal indgå af indhold i prøven og uddannelsesmateriale indenfor emnerne i bilag 1, således at det sikres, at det er den relevante faglige viden, som prøvedeltagerne bliver testet i ved aflæggelse af prøven.

Kredsen af repræsentanter til prøveudvalget er blevet udvidet efter uddannelsesbekendtgørelsen har været i høring.

Tidsplanen er, at prøveudvalget nedsættes umiddelbart efter uddannelsesbekendtgørelsens udstedelse i september 2012, udbud af det digitale system sker i starten af 2013, og det digitale system skal være til rådighed fra den 1. juni 2013.

Der er derudover som led i forberedelsen af indsamleruddannelsen etableret et prøvemodul på Miljøstyrelsens hjemmeside i 2012, hvor virksomhederne kan træne i at indberette data til Affaldsdatasystemet.

Se i øvrigt under punkt 1 om, at gebyrdækning af indsamleruddannelse bliver trukket ud af lovforslaget.

4. Krav om indsamlerbevis for indsamlingsvirksomheder på P-nummerniveau (produktionsenheds niveau) fremfor CVR-niveau

Affald danmark mener, at et evt. uddannelseskraft ikke bør og kan knyttes til p-nummerniveauet, idet ordet ”virksomhed” i den nuværende § 7, stk. 3, nr. 4, skal forstås som ordet er fastsat i affaldsbekendtgørelsen, som den juridiske person, som registreres med et CVR-nummer, herunder at uddannelseskraftet knytter sig til hele den juridiske person.

Renosam finder det uklart, hvad der menes med virksomhed i lovforslaget, idet affaldsbekendtgørelsen definerer en virksomhed knyttet til CVR. Definitionen i affaldsbekendtgørelsen synes derfor ikke at være i overensstemmelse med den måde begrebet virksomhed anvendes på i lovforslaget. En virksomhed er således ikke (nødvendigvis) det samme som f.eks. en produktionsenhed (p-nr.). Endvidere bemærkes det, at det er personer, der opnår en godkendt indsamleruddannelse og ikke virksomheder.

Affald danmark, DI og Dansk Byggeri finder ikke en mening i at stille krav om uddannelse på p-niveau med mere end 10 ansatte, idet store indsamlingsvirksomheder med mange p-numre typisk kun har en central funktion til eksempelvis dataindberetning.

² ITD: Brancheorganisation for den danske vejgodstransport.

Affald danmark finder p-numre administrativt svært at håndtere for Miljøstyrelsen, idet det ikke umiddelbart ud fra registreringerne i CVR-registret kan fastlås, hvor mange der er på et givent p-nummer. Derudover er der et skøn i forhold til, om en person har ledelsesansvar.

DI og Dansk Byggeri mener, at kravet skal være én ansat med uddannelsen på den samlede virksomhed (CVR-nummeret) som minimum.

Miljøministeriets bemærkninger

I medfør af affaldsbekendtgørelsen skal en indsamlingsvirksomhed ansøge om at blive godkendt og registreret på p-nummerniveau, og bliver godkendt og registreret på p-nummerniveau, og skal indberette data til Affaldsdatasystemet på p-nummerniveau.

Miljøministeriet er imidlertid opmærksom på, at visse virksomheder har flere p-numre med ganske få ansatte, hvor et krav om indsamlerbevis pr. p-nummer vil være uforholdsmæssig byrdefuldt.

Se i øvrigt under punkt 1 om, at gebyrdækning af indsamleruddannelse bliver trukket ud af lovforslaget.

5. De økonomiske konsekvenser i forhold til indsamleruddannelsen

Affald danmark, Bygherreforeningen, Dansk Erhverv og DTL efterlyser belysningen af de økonomiske konsekvenser.

Dansk Erhverv og Genvisningsindustrien er skeptisk overfor den skitserede løsning, bl.a. fordi omkostningernes størrelse er ukendt, at udarbejdelse af uddannelser ikke ligger indenfor Miljøstyrelsens ressortområde og at indsamleruddannelsen først skal etableres, hvorfor det forventes at blive omkostningsfyldt. Derudover findes det urimeligt, at belaste indsamlingsvirksomhederne med yderligere gebyrer og dermed at svække deres konkurrenceevne.

Bygherreforeningen stiller spørgsmålet, om man som alternativ kan forestille sig private udbydere drive uddannelsen på kommercielle vilkår.

DTL frygter, at gebyret bliver højt for det lille antal virksomheder, som de omkring 500, som skal finansiere uddannelsen. Bl.a. på baggrund af at affaldsbekendtgørelsen fortsat har en række udfordringer, og at affaldsreformens del 2 om det forbrændingsegnete affald er nærtstående, udover de øvrige omkostninger. Derudover finder **DTL** det uklart, om uddannelsessystemet tænkes bygget på andre allerede etablerede systemer således, at omkostninger holdes nede, f.eks. ved at udnytte systemet bag og brugerfladen i Erhvervsministeriets næringsbase. **DTL** opfordrer Miljøministeriet til en nærmere dialog med erhvervslivet, og bemærker, at den foreslåede model indeholder et incitament til, at virksomhederne uddanner færrest mulige medarbejdere.

Såfremt forslaget gennemføres, foreslår **DTL**, at der skabes balance mellem omkostninger og gebyrindtægter over en 5 årig periode i stedet for den foreslåede 4 årige periode.

DI og Dansk Byggeri kan ikke med den manglende økonomiske udredning i lovforslaget støtte den foreslåede ændring om gebyr.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er forpligtet til at følge budgetvejledningen, som foreskriver, at der opnås balance mellem indtægter og omkostninger over en 4 årig periode.

Det påregnes for nærværende, at gebyret for at aflægge prøve til indsamlerbevis bliver 1.500 - 3.000 kr. Størrelsen af gebyret afhænger af antallet af indsamlingsvirksomheder, og hvor mange personer hver indsamlingsvirksomhed ønsker at uddanne udover kravet om uddannelse af mindst 1 person. Det skal bemærkes i forhold til antallet af indsamlingsvirksomheder, at der er en tendens til, at flere affaldstransportører lader sig registrere som indsamlingsvirksomheder.

Modellen for det digitale uddannelses- og prøvesystem er inspireret af Erhvervsstyrelsens Næringsprøve for virksomheder, der håndterer og sælger fødevarer. Udviklingen af det digitale system vil ligeledes baseres på den model, som Næringsprøven er udviklet over, da den er udviklet på open-source software. Derved vil Miljøministeriet kunne genbruge grundplanen for systemet fra Erhvervsstyrelsen.

Se i øvrigt under punkt 1 om, at gebyrdækning af indsamleruddannelse bliver trukket ud af lovforslaget.

6. Håndtering

DTL påpeger, at begrebet håndtering i forhold til, at indsamlervirksomhederne skal have en miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, omfatter: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mæglers rolle, jf. definitionen af håndtering i affaldsbekendtgørelsen. Idet en vognmand ikke kan være ansvarlig for alle de forhold, der er dækket ind under begrebet håndtering, bør begrebet håndtering udgå. For så vidt angår indsamleren, der er vognmand, skal ansvaret afgrænses i affaldsbekendtgørelsen.

Miljøministeriets bemærkninger

Indsamlingsvirksomheder overtager ansvaret for det genanvendelige erhvervsaffald, uanset om de indsamler det genanvendelige erhvervsaffald eller transporterer det.

7. Genanvendelsesbegrebet

Affald danmark bemærker, at det er uhensigtsmæssigt, at miljøbeskyttelsesloven og affaldsbekendtgørelsen ikke operer med samme genanvendelsesbegreb.

DTL foreslår, at præcisering i miljøbeskyttelsesloven foretages nu, hvor loven alligevel behandles, idet forklaringer i lovbemærkningerne om den ældre betegnelse ”genanvendeligt erhvervsaffald” kolliderer med affaldsbekendtgørelsen bestemmelse om, at en indsamlingsvirksomhed godkendes til at indsamle kildesorteret erhvervsaffald til materialenyttiggørelse.

Renosam bemærker, at definitionen af genanvendeligt erhvervsaffald dækker over den ”oprindelige danske definition” og dermed ikke svarer til den definition, der følger af EU-lovgivningen (og blev indført i den seneste udgave af affaldsbekendtgørelsen). Det findes uhensigtsmæssigt at operere med to definitioner af det samme begreb, og det anbefales derfor, at Miljøministeriet gør, hvad de kan for at luge ud i den slags.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig i, at det er uhensigtsmæssigt, at der opereres med to definitioner. En ændring af begrebet genanvendelse i lov om miljøbeskyttelse er imidlertid et komplekst og større arbejde, som omfatter flere områder i loven, hvorfor en ændring ikke er omfattet af denne lovændring.

8. Generelt om virksomheders adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser

3F kan støtte de foreslåede ændringer i lovforslaget.

Affald danmark oplyser, at deres kommunale medlemmer opfatter det som en naturlig service at åbne genbrugspladserne på tværs af kommunegrænserne, og de vil gerne rose politikerne /Miljøstyrelsen for, at dette nu bliver muligt. De kommunale medlemmer opfordrer endvidere Miljøstyrelsen til aktivt at inddrage branchen, når reglerne skal udmøntes i affaldsbekendtgørelsen.

På vegne af de private medlemmer, oplyser **affald danmark**, at disse helst ser, at erhverv ikke har adgang til genbrugspladserne, og peger i den forbindelse på, at den yderligere udvidelse på tværs af kommunegrænser betyder, at forbrændingseget erhvervsaffald nu er fritaget for den kommunale anvisning, hvis blot det transporteres i en håndværkerbil. Derudover bliver dataindberetningen fra genbrugspladserne endnu mere unøjagtig, hvilket nærmest virker provokerende, når samme lovændring netop omfatter uddannelseskraft til indsamlere om bl.a. korrekt dataindberetning. Derudover påpeges to problemer vedrørende det farlige affald. Hvordan sikrer kommunerne, at der max afleveres 200 kg. farligt affald pr. år? Og arten og mængden af farligt affald ligner ikke det fra husholdninger, hvorfor det sandsynligvis ikke transporteres korrekt, jf. ADR-reglerne.

AffaldVarme Aarhus (medlem af affald danmark) er meget positive overfor, at der nu med lovændringen åbnes op for, at virksomheder kan anvende de kommunale genbrugspladser på tværs af kommunegrænser, på samme vilkår og til samme pris som lokale virksomheder. **AffaldVarme Aarhus** har løbende modtaget henvendelser fra virksomheder, som er hjemmehørende i andre kommuner, men som ønsker at bruge genbrugsstationer i Aarhus Kommune, idet de udfører et arbejde der. For disse er det langt mere hensigtsmæssigt, at de fremover blot vil kunne tilmelde sig genbrugsstationerne i den kommune, som de udfører arbejdet i. **AffaldVarme Aarhus** ser frem til, at lovændringen træder i kraft.

Bygherreforeningen bifalder lovforslaget om at give håndværksvirksomheder, der ikke er hjemmehørende i kommunen, adgang til kommunens genbrugsplads.

DTL er på baggrund af forligskredsens beslutning indforstået med, at regler for aflevering af affald på tværs af kommunegrænser gennemføres og evalueres til næste år sammen med øvrige regler for genbrugspladsen. Det findes dog afgørende, at der fra starten opstilles måleparametre, således at det

sikres, at evalueringen kan omfatte en vurdering af sammenhængen mellem virksomhedernes betaling og benyttelse af pladsen.

Dansk Byggeri støtter, at der åbnes mulighed for at aflevere affald på genbrugspladsen i den kommune, hvor arbejde udføres, og affaldet dermed opstår.

Dansk Byggeri mener imidlertid ikke, at det er muligt at efterlever forureneren betaler princippet for affald, der leveres til genbrugspladser med fri adgang på tværs af kommunegrænser, medmindre det samtidig kræves, at der indføres betaling pr. besøg. **Dansk Byggeri** er bekymret for, at deres medlemmer, der anvender genbrugspladsen i egen kommune, reelt kan komme til at betale for andre virksomheders anvendelse af genbrugspladsen med affald, der ikke stammer fra kommunen, hvis kommunen har indført en abonnementsordning.

Dansk Byggeri kan derfor kun støtte denne del af lovforslaget, hvis det ændres, så der gives adgang for virksomheder hjemmehørende i kommunen samt affald, der er opstået i forbindelse med opgaver udført i kommunen – men at der ikke bør gives generel adgang for affald, der er opstået i en anden kommune. Samtidig med at der skal indføres krav om betaling pr. besøg som minimum for virksomheder, der ikke er hjemmehørende i kommunen.

DI finder overordnet, at der er behov for, at affaldssektorens organisering fase II gennemføres, så der ikke er forskellige typer regler for forskellige del af affaldet. De nuværende regler hvor visse typer affald er omfattet af kommunal anvisningspligt, mens andre er virksomhedernes ansvar er uigennemsigtige og uforståelige for hovedparten af **DI's** medlemmer. For at fremme den bedst mulige udnyttelse af affaldets ressourcer bør Regeringen hurtigst muligt sikre en reel markedsføring af affaldshåndteringen, dvs. en ophævelse af anvisningsretten og en reel adskillelse af myndigheds- og driftsrollen.

Idet lovforslaget udvider mængden af affald, der kan tilføres de kommunale genbrugspladser, og at det estimeres i forslaget, at affald, der i dag håndteres af private aktører, vil overgå til håndtering gennem genbrugspladserne, finder **DI** udviklingen beklagelig. **DI** finder det endvidere ikke miljømæssigt eller samfundsøkonomisk optimalt, at affald transporteres på små køretøjer til genbrugspladser i stedet for at indgå i de professionelle ordninger. Denne udvikling skyldes blandt andet, at der ikke påhviler de samme krav på de kommunale genbrugspladser som på de private affaldshåndteringsvirksomheder. **DI** skal derfor foreslå, at genbrugspladser fremover på linje med de private virksomheder skal indrapportere på samme detaljeringniveau til Affaldsdatasystemet, og ligeledes være omfattet af reglerne om indsamleruddannelse.

Genvindingsindustrien er af den opfattelse, at lovforslaget modarbejder intentionerne bag den nye organisering af affaldssektoren og er et tilbageskridt i forhold til den liberalisering, der styrkede konkurrence og den øgede gennemsigthed, som den nye organisering af affaldssektoren netop skulle medføre.

Genvindingsindustrien påpeger, at de kommunale ordninger for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald på papiret var ophørt, men at dette ændres igen ved lovforslaget. Derudover fremgår det, at forslaget kan have økonomiske konsekvenser for private indsamlingsvirksomheder og private genanvendelsesanstalt i form af mistede andele af affaldet. Idet antallet af gange, som en virksomhed

dagligt må bringe affald til en genbrugsplads, er ubegrænset, er der ikke opstillet en reel begrænsning for erhvervets brug af genbrugspladserne, hvilket var både arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren samt politikernes intention. Derudover skulle den nye organisering af affaldssektoren netop medføre øget gennemsigtighed i de kommunale gebyrer og forebygge krydssubsidering, hvad dette netop er et klart eksempel på sammenblanding af.

Samtidig mener **Genvindingsindustrien**, at den ønskede åbning af genbrugspladserne for erhvervsaffald, at der vil forekomme en betragtelig mængde affald, som ikke længere vil blive indberettet til Affaldsdatasystemet, idet de kommunale genbrugspladser ikke registrerer mængden og affaldsproducenten ved modtagelse af genanvendeligt erhvervsaffald og derfor ikke foretager den efterfølgende indberetning til Affaldsdatasystemet, på lige fod med branchens øvrige aktører. Dette vil medføre en udhuling af datagrundlaget, hvorefter der kan stilles spørgsmål ved den reelle værdi af de data, der generes i datagrundlaget, da disse vil være mangelfulde. Samtidig er det urimeligt, at nogle aktører ikke har indberetningspligt, mens der stilles krav om detaljerede indberetninger for det genanvendelige erhvervsaffald, som håndteres af branchens øvrige aktører, og er en konkurrenceforvridning. Samtidig har mange erhvervsvirksomheder i deres miljøgodkendelse vilkår til at kunne dokumentere miljømæssig korrekt bortskaffelse af deres affald overfor tilsynsmyndigheden/kommunen. Og at tilsynsmyndigheden /kommunen, der har tilsynspligten, herefter ikke forlanger dokumentation for de mængder virksomheden hævder at have afleveret på den kommunale genbrugsstation, er en uheldig sammenblanding af driftsherre og myndighedsrolle.

Endelig påpeger **Genvindingsindustrien**, at håndværkeren, som afleverer affald for private, og ikke skal registreres som indsamler, er en konkurrenceforvridning.

Genvindingsindustrien mener, at følgende spørgsmål skal genovervejes:

1. Hvilke opgaver, relateret til håndteringen af genanvendeligt erhvervsaffald, der skal varetages af henholdsvis den offentlige og den private sektor.
2. Den faktiske konsekvens af den manglende reelle begrænsning for erhvervets brug af genbrugspladserne.
3. Hvordan det kan sikres, at der ikke opstår krydssubsidering.
4. Hvordan en øget gennemsigtighed i de kommunale gebyrer fremmes.
5. Den reelle værdi af data i Affaldsdatasystemet, hvis datagrundlaget udhules yderligere.
6. Konsekvensen af uens vilkår til aktørernes manglende registrering i Affaldsregistret og uens vilkår til indberetning til Affaldsdatasystemet.

Håndværksrådet bakker op om forslaget, som er en vigtig ændring, som vil gøre det mere fleksibelt at benytte de kommunale genbrugspladser og udføre opgaver, som ikke ligger i den enkelte virksomheds bopælskommune. **Håndværksrådet** vil følge med, når adgangen åbnes, da det er vigtigt, at der sikres en fair adgang til de kommunale genbrugspladser. **Håndværksrådet** vil gerne opfordre til erfaringsudveksling i forhold til de enkelte ordninger, idet kommunerne har vidt forskellige ordninger og priser i forhold til genbrugspladserne.

KL mener, at forslaget kan løse visse praktiske problemer for virksomheder, der genererer affald udenfor sin hjemkommune, idet disse virksomheder ikke længere skal køre så langt for at komme af med affaldet.

Til gengæld giver ændringerne efter **KL**'s opfattelse kommunerne betydelige udfordringer af administrativ og økonomisk karakter. Disse er dels knyttet til de mulige udbud, og dels til en bekymring omkring de mulige konsekvenser, såfremt der opstår en "shopping" – kultur blandt virksomhederne. Idet dette kan medføre, at nogle genbrugspladser kan blive hårdt belastet, mens andre ikke kan få deres omkostninger dækket og dermed vil være nødsaget til gebyrforhøjelser og i sidste ende muligvis lukning. **KL** påpeger i den forbindelse, at der fra statslig side bør tages initiativ til at sikre, at den beskrevne situation ikke opstår. Både fordi det på sigt kan medføre betydelige økonomiske udfordringer for en række kommuners ordninger, og at det kan være problematisk for de virksomheder, der har behov for en lokal genbrugsplads, såfremt denne må lukke, som følge af vigende indtægtsgrundlag pga. "shopping".

Renosam mener, at forslaget er positivt, da det kan løse det praktiske problem, der opstår, når en virksomhed udfører affaldsfrembringende aktiviteter uden for sin hjemkommune. Som det gælder for kommunens egne virksomheder, er hensigten at kommunen har pligt til at give virksomhederne udenfor kommunen adgang til at bruge kommunens genbrugsplads (er). Kommunen skal dog ikke sikre, at der til en hver tid er kapacitet, men skal kunne henvise til en anden tilsvarende håndtering. Der er således de facto tale om en kapacitetspligt, da kommunen til enhver tid skal kunne "henvise" til en anden tilsvarende håndtering. Da dette kun undtagelsesvis kan gøres gratis, er det **Renosams** opfattelse, at kommunen fortsat må opkræve et "kapacitetsgebyr" til at dække de omkostninger der evt. er forbundet med at sikre, at kommunen til enhver tid kan opfylde sin "henvisningspligt".

Miljøministeriets bemærkninger

Virksomheder har i dag adgang til mindst én genbrugsplads i deres hjemkommune.

Lovforslaget om virksomhedernes adgang til genbrugspladserne på tværs af kommunegrænser er en udmøntning af den politiske aftale af 1. juli 2011 mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Den politiske aftale blev udformet på baggrund af afrapporteringen fra den arbejdsgruppe om genbrugspladser, som ovenstående partier havde besluttet Miljøstyrelsen skulle nedsætte. Arbejdsgruppen bestod udover Miljøstyrelsen af aktørerne på området, som var repræsenteret ved Dansk Industri, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Håndværksrådet, DTL, KL, Renosam og affald danmark.

Af Miljøstyrelsens rapport fra arbejdsgruppen om genbrugspladser af 16. juni 2011 fremgår det, om virksomheders adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser, at "...man er enedes om, at der kan gives adgang på tværs af kommunegrænserne. Denne bevægelse er sket ud fra et ønske om at nå en fælles løsning, og således ikke et udtryk for disse aktørers foretrukne løsning." Den politiske aftale afspejler således en forståelse mellem aktørerne på området.

Det fremgår derudover af samme rapport, at håndværksvirksomhederne står for ca. 70 % af virksomhedernes besøg på genbrugspladsen, og at de afleverer de største mængder af affald. Derudover fremgår det af rapporten, at såfremt en håndværker afleverer affald på en genbrugsplads, hvor affaldet er opstået i forbindelse med arbejde for en privat, er det håndværkeren, der anses som affaldsproducent og affaldsindehaver.

Idet håndværkeren er affaldsproducent og ikke indsamlingsvirksomhed, skal håndværkeren ikke registreres som indsamlingsvirksomhed i Affaldsregistret.

Formålet med lovforslaget er, at virksomheder skal have adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser, og at de nuværende regler, som gælder på genbrugspladser, som udgangspunkt ikke skal ændres. Virksomhederne skal have lige vilkår og samme gebyrer på genbrugspladserne, uanset om de er hjemmehørende i kommunen eller ikke. Dette gælder både virksomheder med dansk hjemsted og udenlandske virksomheder uden fast adresse i Danmark.

Kommunalbestyrelserne skal fortsat, som reglerne er i dag, ikke sikre, at der til enhver tid er kapacitet på genbrugspladsen for virksomhederne (beredskabskapacitet) idet kommunen ved manglende kapacitet på genbrugspladsen skal henvise til anden tilsvarende håndtering. Gebyrerne skal også som det er i dag afspejle en sammenhæng mellem betaling for abonnement og mængden af affald fra den enkelte virksomhed eller afspejle den enkelte virksomheds afleverede arter og mængder af affald ved betaling pr. besøg.

Forslaget kan betyde, at nogle affaldsproducerende virksomheder vælger at benytte en genbrugsplads i en kommune, hvor virksomheden ikke er hjemmehørende i stedet for at køre affaldet til hjemkommunens genbrugsplads, til en indsamlingsvirksomhed, et genanvendelsesanlæg eller et kommunalt behandlingsanlæg, mv.

Affaldet fra en genbrugsplads vil typisk herefter blive afleveret til en virksomhed, som forbehandler eller behandler affald eller en indsamlingsvirksomhed.

Der er ikke taget stilling til problemstillingen om farligt affald eller ADR i lovforslaget, men dette vurderes nærmere parallelt med implementeringen af bestemmelsen i affaldsbekendtgørelsen.

I forhold til bemærkningerne om behovet for en snarlig gennemførelse af ny organisering af affaldsforbrændingssektoren bemærkes, at Miljøministeriet er opmærksom på branchens behov for en afklaring af de fremtidige rammevilkår for affaldsforbrænding.

9. Økonomiske konsekvenser

Affald danmark mener, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet bør beskrives mere fyldestgørende, herunder især konsekvenserne for indsamlingsvirksomhederne. Det anføres bl.a. i bemærkningerne til lovforslaget, at ”det bliver billigere for virksomhederne at aflevere affald på genbrugspladsen, når affald ikke behøver at blive kørt til genbrugspladsen i hjemkommunen”.

Affald danmark spørger, hvad det er, som bliver billigere? Er det transporten, genbrugspladsen i hjemkommunen, en plads på vejen fra arbejdssted til hjemkommunen eller en privat løsning, som eventuelt kunne være billigere end genbrugspladsen tættest på lokaliteten.

Derudover finder **affald danmark** det uklart, om udenlandske virksomheder og virksomheder fra andre kommuner kan eller skal sidestilles mht. fastsættelse af gebyret.

KL er af den opfattelse, at ændringerne giver kommunerne betydelige udfordringer af administrativ og økonomisk karakter. Disse er dels knyttet til de mulige udbud, og dels til en bekymring omkring

de mulige konsekvenser, såfremt der opstår en ”shopping” – kultur blandt virksomhederne. Idet dette kan medføre, at nogle genbrugspladser kan blive hårdt belastet, mens andre ikke kan få deres omkostninger dækket og dermed vil være nødsaget til gebyrforhøjelser og i sidste ende muligvis lukning. **KL** påpeger i den forbindelse, at der fra statslig side bør tages initiativ til at sikre, at den beskrevne situation ikke opstår. Både fordi det på sigt kan medføre betydelige økonomiske udfordringer for en række kommuners ordninger, og at det kan være problematisk for de virksomheder, der har behov for en lokal genbrugsplads, såfremt denne må lukke, som følge af vigende indtægtsgrundlag pga. ”shopping”.

Renosam opfordrer Miljøministeriet til snarest muligt at forelægge høringsparterne et reelt bud på lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for såvel offentlige som private parter, uanset brugen af genbrugspladser er gebyrfinansieret.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet kan ikke præcisere de administrative og økonomiske konsekvenser yderligere end det, som er gjort i lovforslaget, idet Miljøministeriet ikke har mulighed for at komme med et mere præcist bud på, hvorvidt virksomheder vælger at aflevere deres affald på en genbrugsplads i hjemkommunen, en genbrugsplads i en anden kommune, eller til en privat virksomhed, eller hvor meget affald en genbrugsplads vil aflevere til en privat virksomhed eller et kommunalt behandlingsanlæg, og hvor meget en genbrugsplads vil henvise til anden behandling.

Det er således ikke muligt at forudsige hvilke konsekvenser reglerne om adgang på tværs vil have for hvilke mængder, der vil blive overdraget til behandling hos private og hvilke på genbrugspladser. Endvidere kan det efter Miljøministeriets opfattelse heller ikke udelukkes, at en del i dag allerede afleveres ”på tværs af kommunegrænser”

Idet genbrugspladsordningerne skal evalueres efter udgangen af 2013, bliver der imidlertid i den forbindelse foretaget en analyse af hele området, herunder de økonomiske og administrative konsekvenser af de siden 1. januar 2012 skete ændringer.

Vurderingen af, at det bliver billigere at aflevere sit affald, relaterer sig til, at transporten bliver billigere, hvis en virksomhed, som kun ønsker at aflevere affald til en genbrugsplads, kan køre til den nærmeste genbrugsplads. Der er ikke foretaget en analyse af, hvilke genbrugspladser, som har de laveste gebyrer, eller om det bedst kan svare sig for en virksomhed at aflevere sit affald til en genbrugsplads eller en indsamlingsvirksomhed, idet dette vil være en fremtidig konkret vurdering for den enkelte virksomhed. Teksten i lovforslagets sammenfattende skema om økonomiske konsekvenser for erhvervsvirksomheder er præciseret på dette punkt, således at det fremgår, at det er transport og tid, som kan spares.

Virksomheder med hjemsted i Danmark og udenlandske virksomheder uden fast adresse i Danmark, skal sidestilles i forhold til vilkår og pris, uanset hvilken kommune de er hjemmehørende i.

Idet reglerne om gebyr for udenlandske virksomheder uden fast adresse i Danmark er anderledes end reglerne om gebyr for virksomheder med hjemsted i Danmark, skal reglerne justeres i affaldsbekendtgørelsen, således at virksomhederne sidestilles i forhold til pris.